

نگاه

به مناسبت سالروز مرگ «ارنستو چه گوارا»

سوپ داغ «چه» دیگر گوارا نیست

نوژن اعتضاد السلطنه

● ضرب‌المثلی آلمانی می‌گوید: «سوپ را هرگز نباید داغ داغ بنه کسی خوردند.» بی‌گمان در دوره بحران انقلابی گوش کسی به این گفته به‌کار نیست و سوپ‌های بسیاری داغ‌داغ در حلقوم مردمان عادی غیرانقلابی فروریخته شده است. «ارنستو چه‌گوارا» انقلابی مشهور آرژانتینی که برای یاری‌رسانی به «فیدل» عازم جنگل‌های کوبا شد و روایای صدور انقلاب در سرتاسر آمریکای لاتین را می‌پروراند نیز یکی از رهبران انقلابی بود که داعی‌دار «سختگیری انقلابی» و راست‌گویی نسبت به اصول انقلاب بود. باور قلبی او به این موضوع را می‌توان در نوشته‌هایش یافت: «هدف ما به‌عنوان فرمانده انقلاب رسیدن به راهی است که در آن فرد هر چه بیش‌تر احساس تکامل کند، غنای درونی او بیشتر شود و هرروز مسئولیت‌پذیری او افزایش یابد... برای ما مساله اینکه هر فرد به چندکیلو گرم پروتئین نیاز دارد یا چندپار در سال می‌تواند به تعطیلات برود یا با حقوق ماهانه خود تا چه حد می‌تواند اجناس لوکس و زیبا بخرد، مطرح نیست. مهم این است که فرد تحت رهبری پیشسوی خود در مسیر تکامل جامعه‌اش قرار گیرد... در یک انقلاب واقعی مردم و انقلابیون بدون هیچ چشم‌داشتی از جان و مال خود می‌گذرند.»

می‌گویند برای شناسخت هر پدیده سیاسی نیاز به گذر زمانی دست‌کم نیم‌ترق است تا ابعاد ناشناخته آن مشخص شود. در این فاصله زمانی نسل‌های تازه که از سیر حوادث به دور بوده‌اند، بهتر می‌توانند به دور از حبس‌بغض قضاوتی منصفانه‌تر در مقایسه با نسل‌های گذشته که در گوران حوادث به سر برده‌اند، ارائه دهند. شخصیت‌های تاریخ‌ساز نیز از این قاعده مستثنا نیستند. بی‌گمان «ارنستو چه‌گوارا» مبارز آرژانتینی که برای یاری چریک‌های هوادر «فیدل کاسترو» به وی پیوست یکی از این چهره‌هاست. اکنون در چهل‌وششمین سالگرد به قتل رسیدن «چه» توسط نظامیان ارتش بولیوی، زمان مناسبی فرا رسیده تا به‌دور از «اسطوره‌سازی نسل‌های گذشته و به دور از زیرکی نظام سرمایه‌داری برای «کالا‌سازی از چهره و شخصیت «چه» به‌منظور خنثی کردن مبارزات او، به طرح این پرسش بپردازیم: آیا «چه» که همچون هراقلائی دیگر در هدف خود سر سخت و قاطع بوده در ساخت «انسان قرن بیستویکم» که به «ریاضت‌جویی» و «دیسپلین نظامی» خوگیرد موفق بود؟

چه‌گوارا و کاسترو بیست‌ها در دنبال کردن خط‌مشی «ریاضت‌جویی» و تندروی در سختگیری‌ها بر عموم مردم، پیروان اسلاف خود به‌خصوص بلشویک‌ها بودند در خاطرات اطرافیان «لنین» آمده که او سخت ریاضت‌کش بوده و آسایش را خوار می‌شمارده است: «حساب پولتان را به‌دقت و شرافتمندانه داشته باشید، برخوردی تکنیکد و انصاف در کار را رعایت کنید» سخنانی که بیشتر به اندر‌های قدسیان شباهت دارد. «ماکسیم گورکی» یار نزدیک او در توصیفش می‌گوید: «لنین مردی بود که مردم را از دنبال کردن زندگی معنادشان باز می‌داشت به‌گونه‌ای نوع انسان پیش از او نتوانسته بود چنین کاری را انجام دهد» بلشویک‌های نخستین، برخورد شدیدی با ارتکاب اعمالی چون خودفروشی، قمار و زندگی شباهه داشتند دربارہ زنان نیز بلشویک‌ها معتقد بودند زن باید آزاد باشد و از محدودیت‌های شدید که قوانین بورژوازی بر او تحمیل کرده، رهایی یابد اما ذکر این شرط... چنان رفتار کنید که شایسته جامعه‌ای بی طبقه باشد. زاکوبن‌ها هم از چنین منشی‌ای پیروی می‌کردند. آنان که خود را مفتخر به بی‌دینی یادست‌کم اندیشیدن به شیوای غیرالهیاتی می‌دانستند، از سوی محافظه‌کاران به رفتار همچون اعضای قرقفای متعصب محکوم می‌شدند. واقعیت آن است که این انتقادات جنبه‌هایی از واقعیت را در خود داشته است. سختگیری‌های اجتماعی زاکوبن‌ها در مقابله با تنبلی و خلاف‌های جنسی شباهت غربی با قوانین سختگیرانه‌ای داشته که پیوریتن‌های انگلیسی خواستار اجرای آن بودند: «تجربه انقلاب‌ها نشان داده رهبران متاخر خلاف پیشوایان مقدم راهی میانه‌روانه در پیش گرفته‌اند چراکه جامعه توان تحمل سختگیری‌ها را نداشته است. تفاوت میان خروش‌چف زمینیی و دنیوی با لنینس سختگیر و ریاضت‌جو، تفاوت میان «رائول» مصلاحه‌کننده با غرب با «فیدل» پرتبوتاب در سردان شعارهای «ضامیریالیستی» و پذیرش اقتصاد سرمایه‌داری از سوی رهبران اخیر چین که روزگاری کلوس ماو بود، خود شاهدی بر این مدعا هستند. انقلاب کوبا که «چه» در به‌ثمر رسیدنش نقشی محوری داشت نیز مستثنا از سایر انقلاب‌ها نبود. اگر سختگیری سال‌های نخستین پیروزی انقلاب سبب شد تا ۱۰ درصد از جمعیت کوبا از آن کشور فرار کنند، اکنون هاوانا میزبان هتل‌هایی مجلل و مسواحلی دنج برای جهانگردان و سرمایه‌گذاران خارجی است. کوبایی که تا سال ۱۹۹۲ (میلادی در قانون اساسی خود بر ماهیت «آنتنیتس» (بی‌خد) رژیم سیاسی تأکید می‌کرد، در سال ۱۹۹۸ میزبان «پاپ ژان پل دوم» بود که همواره اسباب تمسخر کمونیست‌ها و بی‌خدایان جهان بوده است. اگر در دهه ۱۰ میلادی سخنان فیدل درباره لزوم پاکسازی هنر از «رقص‌های شهوانی» و «اعمال امپریالیست» خواندن مخالفان در صدر اخبار رسانه‌های دولتی کوبا بود، امروز خبر دیدار رائول با اواما و لغو تدریجی تحریم‌ها و محدودیت‌های اقتصادی و تجاری علیه آن کشور عنوان اصلی خبر را به خود اختصاص داده است. اینها همگی نشان می‌دهند رهبران انقلابی با آزمون و خطای تاریخی متوجه می‌شوند که باید سوپ را کمی سدرتر به مردمان خوراند.

نویذ نه‌ت:حملات هوایی نیروهای ائتلاف شاید عرصه را تا حدودی بر کردهای مبارز کوبانی باز کرده باشد، اما به‌نظر می‌رسد سرکوب و کشتار کردها حدودمرزی جغرافیایی نمی‌شناسد. درست همان زمان که موشک‌های نیروهای ائتلاف به رهبری آمریکا و مشارکت کشورهای عربی حوزه خلیج‌فارس، تبهکاران داعش را از مناطق غربی کوبانی پس می‌راند، این گاز اشک‌آور و سلاح‌های پلیس ترکیه بود که حتی ۲۰۰کیلومتر آن طرف‌تر بر کردها فرود می‌آمد. ادريس نسین، از مقامات محلی کوبانی، می‌گوید یگان‌های مدافع خلق توانسته‌اند به کمک حملات هوایی ائتلاف، برخی از مواضع به‌تصرف‌رآمده از سوی داعش را بازپس گیرند. اما در صورت عدم کمک جامعه‌جهانی به غیرنظامیان باقیمانده در شهر، که از کمبود آب و غذا رنج می‌برند، فاجعه‌ای انسانی در راه خواهد بود. رامی عبدالرحمن، مدیر گروه دیدبان حقوق بشر سوریه نیز اعلام کرده است تبهکاران داعش با بمبار چهارشنبه از چند نقطه در شرق عین‌العرب (کوبانی) و حاشیه جنوب غربی این شهر عقب‌نشینی کرده‌اند اما پس از این عقب‌نشینی، نیروهای داعش همچنان در قسمت‌های شرقی کوبانی و حاشیه‌های جنوبی آن حضور دارند، اما در جبهه غربی، دیگر در داخل شهر نیستند. این عقب‌نشینی در پی آن روی داد که نیروهای ائتلاف با حمله هوایی به صفوف پشتیبان نیروهای داعش در بیرون از شهر کوبانی، تلفات سنگین انسانی و مادی به ثرورست‌ها وارد کردند. به گفته عبدالرحمن، با آنکه غرب کوبانی به کلی از حضور ثرورست‌ها پاک شده است، اما پرچم سیاه داعش هنوز بر کرانه‌های شرقی شهر پابر جاست. با این اوصاف، در حضور نظاره‌گر تلک‌های ترکیه در لب مرز و پیش‌بینی سقوط قریبالوقوع کوبانی از سوی اردوغان، چشم امید مبارزان شجاع کوبانی به کمک‌نیروهای ائتلاف است: «اتفاقی که به‌نظر می‌رسد در رابطه با راهبرد نظامی خود در سوریه دچار امالو‌اگر‌های فراوانی است. اعتراف مقامات آمریکایی مبنی بر آنکه هدف از حملات به مواضع داعش در سوریه، تنها از بین بردن توانایی‌ها و

امکانات آنان است و نه بازپس گیری مواضع تحت کنترل آنان، شاید آخرین سنگر امید کوبانی را نیز فروریخته باشد. احتمال سقوط کوبانی که می‌تواند نقطه اتصال سرزمین‌های تحت تصرف داعش از رفه تا حلب باشد هم نتوانسته ائتلاف و در تلفات این ایالات متحده را وارد د تا همان رویه‌ای را در همکاری با نیروهای کرد سوری درپیش گیرد که در عراق اتخاذ کرده است. مسعود بارزانی، رئیس اقلیم کردستان عراق که در جریان بازپس گیری مناطق تحت سلطه داعش از پشتیبانی بلاعوض یگان‌های مدافع خلق بهره برده بود، روز سه‌شنبه رسماً از مسوولان ترکیه درخواست کرد که موافقت خود را با حرکت نیروهای پیشمرگه به شهر کوبانی برای مقابله با داعش اعلام کند. با وجود کشته‌شدن ۴۱۲مبارز کرد تنها در سه‌هفته، معلوم نیست پشته پیشمرگان کشته‌شده سوری و فاجعه انسانی در کوبانی در نهایت کی می‌تواند جامعه جهانی را به حرکت وادارد. اما روز سه‌شنبه استان‌های جنوب‌شرقی ترکیه صحنه اعتراض کردهایی بود که خواستار حمایت جامعه بین‌الملل و بالخصوص

جهان

کردها در انتظار کمک نیروهای «ائتلاف»

«داعش» از جنوب غربی «کوبانی» عقب‌نشینی کرد

حملات هوایی نیروهای ائتلاف، شبه‌نظامیان را از غرب کوبانی به عقب راند

عکس: رویترز

دولت ترکیه از مقاومت خلق کرد در شهر اکنون تصرف‌شده کوبانی بودند. این اعتراضات با دیگر نمونه‌های مشابه و هم‌زمان آن که سه‌شنبه و چهارشنبه از ژنو تا پاریس را درنوردید، نقاوتی بارز داشت: و آن چیزی نبود جز افزوده‌شدن ۱۲کشته به شمار تلفات این روزهای مردم کرد. بنابه گزارش‌های محلی، درگیری میان پلیس ترکیه و معترضان کرد که حتی به استانبول و آنکارا نیز کشیده شده و به اعمال قانون منع رفت‌وآمد در حداقل پنج‌استان این کشور انجامید، تنها در شهر دیاربکر، بزرگ‌ترین شهر کردنشین ترکیه، هشت‌کشته بر جای گذاشت. اعتراضات در دیگر استان‌ها همچون سیرت، موش و باتمان نیز به خشونت گرایید و موجب کشته‌شدن چهارنفر در این مناطق شد. با وجود کشته‌شدن ۴۱۲مبارز کرد تنها در سه‌هفته، معلوم نیست پشته پیشمرگان کشته‌شده سوری و فاجعه انسانی در کوبانی در نهایت کی می‌تواند جامعه جهانی را به حرکت وادارد. اما روز سه‌شنبه استان‌های جنوب‌شرقی ترکیه صحنه اعتراض کردهایی بود که خواستار حمایت جامعه بین‌الملل و بالخصوص

دموکرات‌ها را مجازات نکنید

بیل کلینتون، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا از رای دهندگان آمریکایی خواست دموکرات‌ها را با رای اعتراضی خود علیه «ایلامی منفور» مجازات نکنند او در ادامه، جمهوریخواهان را سرزنش کرد و گفت آنها با ریاکاری تلاش دارند تا از کالکشن محبوبیت باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا به‌نفع حیزشان استفاده کنند. **(دیلی میل)**

مخالفت با «بن مبارک»

احمد عوض بن‌مبارک که مکلف به تشکیل کابینه جدید یمن شد، از سوی حوثی‌های این کشور پذیرفته نشد. حوثی‌ها معتقدند این تصمیم پس از اعمال فشارهای آمریکا صورت گرفته است. از سوی دیگر، رئیس‌جمهور یمن در واکنش به این مخالفت تهدید به کناره‌گیری از قدرت کرد. **(الجزیره)**

چرا «حماس» پا جای پای «فتح» می‌گذارد؟

حافظ البرغوثی

جنبش فتح پس از خروج از بیروت در سال ۱۹۸۲ و هنگام حمله اسرائیل به لبنان بود که به سمت اتخاذ یک راه‌حل مسالمت‌آمیز و گفت‌وگو‌ها روی آورد؛ رویکردی که در طول دوران انتفاضه اول و دوم نیز استمرار داشت. یاسر عرفات در تونس برای این تحت محاصره قرار گرفت که از ائتلاف علیه عراق در آن زمان حمایت نکرد. او می‌دانست به خواست آمریکاست که در تونس مانده است. در واقع اقامت او در این کشور در چارچوب معامله‌ای صورت گرفت که «فلیپ حبیب» فرستاده آمریکا با «زین‌العابدین بن‌علی» رئیس‌جمهور تونس بسته بود. در سال ۱۹۹۲ بود که تونس به عرفات و کادرهای همراه او اعلام کرد زمان اقامت‌شان در تونس به پایان رسیده و آنها باید جای دیگری را دست‌پا کنند. عرفات که می‌دید آمریکا با به راندناختن گفت‌وگوهای جدیدی با یک حیات اردنی - فلسطینی‌سترتک که به‌صورت مخفی با اسلو موافقت کرده بود دارند فرش را از زیر پایش می‌کشند، به گفت‌وگوهای صلح پیوست. اما او بعد از بازگشت به سرزمین‌های فلسطینی دریافت اسرائیل هیچ عزمی برای ایجاد یک دولت فلسطینی ندارد و تمام تلاش‌شان حاکثر این خواهد بود که یک دولت فلسطینی در غزه تاسیس کنند. این مطلبی بود که شیمون پرز در پایان دوره انتقالی و زمانی که از غزه بازدید می‌کرد، بر زبان آورد. به همین دلیل بود که عرفات بعد از شکست مذاکرات کمپ‌دیوید، دیگر سعی نکرد جلو انتفاضه سنگ را بگیرد و به نیروهایش آزادی عمل داد و این داستان تا آنجا پیش رفت که خودش محاصره و در نهایت ترور شد. ماحصل آنچه عرفات در آن روزگار به آن رسیده بود همان چیزی است که امروزه حماس، به‌خصوص بعد از جنگ اخیر غزه می‌کوشد به آن دست یابد. حماس قصد دارد نه بر سر سرزمین‌های فلسطینی در اراضی سال ۱۹۶۷ بلکه بر سر فقط غزه گفت‌وگو کند. به دنبال جنگ اخیر غزه بود که دیدیم «موسی ابومرومق» معاون «خالد‌مشعل» رئیس دفتر سیاسی حماس گفت برای او اثبات شده گفت‌وگو کردن به لحاظ شرعی حرام نیست. حال آنکه او در گذشته مساله را چنین عنوان نمی‌کرد. او حتی از برداشت‌های دینی به گونه‌ای صحبت کرد که نشان می‌داد انگیزه‌های بیشتری برای این کار دارد. یک فرد سیاستمدار باید قدرت مانور داشته باشد و بتواند گفت‌وگو کند و چانه بزند بدون اینکه نیازی به خرج کردن دین یا شرع و... داشته باشد. اما در بین رهبران حماس می‌بینیم اینطور نیست. برای مثال دیدیم وقتی حماس دید در انتخابات سال۱۹۹۵ قادر به پیروزی نیست، آن را تحریم کرد و هنگامی که دید در سال ۲۰۰۶ می‌تواند به پیروزی برسد، آن را حلال شمرد. در حال حاضر گفته می‌شود در درون حماس بحث‌هایی در جریان است که درباره گفت‌وگوی مستقیم

داشته، انجام داده است. یالسین ادوغان ضمن متهم کردن حزب دموکراتیک خلق ترکیه به رفتار سیاسی غیرمسئولانه، اعتراضات صورت‌گرفته علیه تلاش‌های صادقانه دولت را بی‌انصافی دانست. ورود ۱۸۶هزارنفر از پناهجویان کوبانی به خاک ترکیه شاید از لحاظ آماری، قانع‌کننده باشد، اما برخورد خشونت‌آمیز و سگ‌اندازی‌های دولت ترکیه در قبال عبور این پناهجویان از مرز سوریه، ادعای انسان‌دوستانه آن دولت را زیرسوال می‌برد. از طرف دیگر، صلاح‌الدین دمیرتاش، یکی از رهبران حزب دموکراتیک خلق، به آتش کشیده‌شدن پرچم ترکیه و مجسمه کمال آتاتورک در جریان اعتراضات را به شدت محکوم کرد و آن را مایعی در برابر اعزام نیروهای ترکیه به کوبانی دانست. به گمان او، راه‌حل کوبانی نه تشکیل منطقه‌ای حایل، بلکه ایجاد دالان‌های نظامی و کمکرسانی است. اگرچه بنا به اظهارنظر رسمی بزرگ‌ترین حزب هوادار کرد در ترکیه، نسه حملات هوایی و نه حتی عملیات زمینی چاره کار کوبانی نیست، اما به نظر می‌رسد موشک‌های نیروهای ائتلاف در عقب‌نشینی نیروهای داعش بسیار مثرم‌تر بوده است.

پیشروی در عراق ادامه دارد

در حالی که افکار عمومی تماماً به سمت کوبانی است، داعش در حال گسترش دامنه فتوحات خود در خاک عراق است. این‌بار اما هدفی جدید را دنبال می‌کنند: تسخیر مناطق مسیحی‌نشین عراق. بنابه گزارش خبرگزاری فرانسه، نیروهای داعش توانسته‌اند «رققوش» بزرگ‌ترین شهر مسیحی‌نشین در شمال عراق را به تصرف خود درآورند. «جووز توماس» اسقف اعظم کرکوک و سلیمانیه در گفت‌وگو با این خبرگزاری از تخلیه شهرهای قرقوش، «تل کیف»، «بارتلا» و «کرمله» و تصرف این شهرها توسط نیروهای داعش خبر داد. این شهرها که اکثرآ مابین موصل، مقر اصلی تکفیری‌ها در عراق و اربیل، پایتخت اقلیم کردستان عراق قرار دارند، بر نگرانی مقامات این اقلیم افزوده است.

محاکمه رئیس‌جمهور

«اوهورو کیناتا» رئیس‌جمهوری کنیا باید با حضور در جلسه دادگاه کیفری بین‌المللی، به اتهام جنایت علیه بشریت در ارتباط با آزارهای انتخاباتی که در جریان آن، بیش از یک‌هزارنفر کشته شدند، پاسخ‌دهد. این نخستین‌بار است که رئیس‌جمهور یک‌کشور، در زمان تصدی این سمت، در این دادگاه محاکمه می‌شود. **(بی‌بی‌سی)**

افتخاری دیگر برای خانواده بزرگ محک

موسسه محک موفق به دریافت نشان طلای انجمن بین المللی مدیریت

پروژه (IPMA) در حوزه پروژه های بشر دوستانه در سال ۲۰۱۴ شد

این جایزه که بیانگر انطباق عملکرد سازمان با بالاترین استانداردهای مدیریت پروژه جهان می‌باشد، بار دیگر اطمینان بخش ماست که برای وفادار بودن به تعهدمان در قبال نیکوکاری شما یاوران همیشگی، ارزشهای شفافیت و پاسخگویی را زنده نگه داشته و درست گام برداشته ایم.

این موفقیت بین المللی را به خانواده بزرگ محک و تمامی مردم عزیزمان تبریک می‌گوییم.

مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان

mahak-charity.org

۰۲۱ - ۲۳۴۴۴۰۰

۷۲۰ * ۲۳۴۴۴۰۰

شماره حساب بانک پارسیان: ۸۱۰۴۴۴۴۹
شماره تماس بازدید از محک: ۲۳۴۴۰۱۲۱۰

خبر

اسرائیل «کفرشوبا» و «شعبا» را هدف قرار داد

● برای نخستین‌بار از زمان جنگ ژوئیه۲۰۰۶ میلادی حزب‌الله لبنان مسئولیت انفجار یک بمب کنار جاده‌ای در خط مرزی اسرائیل و لبنان را که به زخمی‌شدن دو سرباز اسرائیلی انجامید، برعهده گرفت که در این انفجار دوفنر از سربازان اسرائیلی مجروح شدند، این در حالی است که ارتش اسرائیل در پاسخ به این حملات هفت‌راکت به مناطق «کفرشوبا» و «شعبا» در جنوب لبنان شلیک کرد. خبرگزاری الجزیره گزارش داد که این حادثه دو روز بعد از حمله تل‌آویو به سمت اراضی لبنان اتفاق افتاد که در آن یک سرباز لبنانی مجروح شد. المنار نیز گزارش داد، حزب‌الله لبنان در بیانیه‌ای اعلام کرد که گروه «شهید علی‌حسن حیدر» بمب را در مزارع شعبا در مسیر گشتی اسرائیلی منفجر کرده است. یک سخنگوی ارتش اسرائیل به خبرگزاری فرانسه گفت که بمب، کنار جاده‌ای در منطقه‌ای از خط آتش پس مرزی منفجر شده که تحت کنترل اسرائیل است. همین خبرگزاری از قول یک منبع امنیتی نقل کرد که اندکی پس از انفجار اول، یک بمب دیگر نیز پیدا شد که به کسی صدمه‌ای نزده، اما حزب‌الله لبنان در بیانیه‌ای تنها به یک بمب اشاره کرده است. در پی این اتفاقات ارتش لبنان و نیروهای یونیفل به حالت آمادباش درآمده‌اند و منابع اعلام کردند که هواییهای جاسوسی اسرائیل همواره در آسمان مزارع شعبا و کفرشوبا در حال پرواز هستند. فرماندهی ارتش لبنان نیز اعلام کرد که دوهواییهای جنگی اسرائیل حریم هوایی لبنان بر فراز منطقه «رمیش» را نقض کرده که بعد از پرواز بر فراز مناطق مختلف لبنان، این کشور را ترک کردند. «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر اسرائیل نیز در واکنش به حمله حزب‌الله اعلام کرد: ارتش اسرائیل با تمام‌قوا به کسانی که قصد حمله به سربازانش را داشته باشند پاسخ خواهد داد و این اولین واکنش نتانیاهو به زخمی‌شدن سربازان خود به دست حزب‌الله است. او ادامه داد که ارتش اسرائیل مقابل کسانی که قصد جان سربازان اسرائیلی را داشته باشند سکوت نخواهد کرد و این تهدید را به‌طور جدی پاسخ خواهد داد. اما یک منبع در حزب‌الله لبنان به شبکه «المیادین» گفت: حمله حزب‌الله به خودروی گشتی اسرائیل در مزارع شعبا برای نشان دادن پایداری حزب‌الله در مقابله با دشمنان است و این حمله در واکنش به رابطه میان گروه‌های تکفیری در سوریه و رژیم صهیونیستی ترتیب داده شد. این مقام مقاومت لبنان تأکید کرد که رابطه میان تکفیری‌ها و تل‌آویو در بیشتر مناطق به‌ویژه در جبهه بلندی‌های جولان دیده شده است.